പദ്മപുരാണമ്/ഖണ്ഡഃ 6 (ഉത്തരഖണ്ഡഃ)/അധ്യായഃ 239

രുദ്ര ഉവാച-

പ്രഹ്ലാദസ്യ സുതോ ജജ്ഞേ വിരോചന ഇതീരിതഃ .

തസ്യ പുത്രോ മഹാബാർഹുബലിർവൈശ്വാനരഃ പ്രഭുഃ 1.

സ തു ധർമവിദാം ശ്രേഷ്ഠഃ സത്യസംധോ ജിതേംദ്രിയഃ .

ഹരേഃ പ്രിയതമോ ഭക്തോ നിത്യം ധർമരതഃ ശുചിഃ 2.

സ ജിത്വാ സകാലാന്ദേവാൻസേംദ്രാംശ്ച സമരുദ്ഗണാൻ .

ത്രീംല്ലോകാൻസ്വവശേ സ്ഥാപ്യ രാജ്യം ചക്രേ മഹാബലഃ 3.

അകൃഷ്ടപച്യാ പൃഥിവീ ബഹുസസ്യഫലപ്രദാ .

ഗാവഃ പൂർണദുഘ്ലാഃ സർവാഃ പാദപാഃ ഫലപുഷ്പിതാഃ 4.

സ്വധർമ്മനിരതാഃ സർവേ നരാഃ പാപവിവർജിതാഃ .

അർചയംതി ഹൃഷീകേശം സതതം വിഗതജ്വരാഃ 5.

ഏവം ചകാര ധർമേണ രാജ്യം ദൈത്യപതിർബലീ .

ഇംദ്രാദിത്രിദശാസ്തസ്യ കിംകരാഃ സമുപസ്ഥിതാഃ 6.

ഐശ്വര്യം ത്രിഷു ലോകേഷു ബുഭുജേ ബലദർപ്പഹൃത് .

ഭ്രഷ്ടരാജ്യം സുതം ദൃഷ്ട്വാ തസ്യാപി ഹിതകാമ്യയാ 7.

കശ്യപോ ഭാര്യയാ സാർദ്ധം തപസ്തേപേ ഹരിം പ്രതി .

അദിത്യാ സഹ ധർമാത്മാ പയോവ്രതസമന്വിതഃ 8.

അർചയാമാസ ദേവേശം പദ്മനാഭം ജനാർദനമ് .

തതോ വർഷസഹസ്രാണി തേന സംപൂജിതോ ഹരിഃ 9.

തത്രൈവാവിരഭൂത്തസ്യ ദേവ്യാ സഹ സനാതനഃ .

തം ദൃഷ്ട്വാ പുംഡരീകാക്ഷം ശംഖചക്രഗദാധരമ് 10.

ഇംദ്രനീലമണിശ്യാമം സർവാഭരണഭൂഷിതമ് .

സ്ഫുരത്കിരീടകേയൂരഹാരകുംഡലശോഭിതമ് 11.

കൗസ്തുഭോദ്ഭാസിതോരസ്കം പീതവസ്ത്രേണ വേഷ്ടിതമ് .

ശ്രിയാ സഹ സമാസീനം മംഡലേംദ്രേ മഹാത്മനി 12.

തം ദൃഷ്ട്വാ ജഗതാമീശം ഹർഷനിർഭരചേതസാ .

പത്ന്യാ സഹ നമസ്കൃത്വാ തുഷ്ടാവ ദ്വിജസത്തമഃ 13.

കശ്യപ ഉവാച-

നമോ നമസ്തേ ലക്ഷ്മീശ സർവജ്ഞ ജഗദീശ്വര .

സർവാത്മൻസർവദേവേശ സൃഷ്ടിസംഹാരകാരകഃ 14.

അനാദിനിധനാനംതവപുഷേ വിശ്വധാരിണേ .

നമസ്തേ വേദവേദാംഗ വപുഷേ സർവചക്ഷുഷേ 15.

സർവാത്മനേ നമസ്തുഭ്യം നമഃ സൂക്ഷ്മതരായ ച .

കല്യാണഗുണപൂർണായ യോഗിധ്യേയാത്മനേ നമഃ 16.

നമോ യുവകുമാരായ ശ്രീഭൂലീലാധിപായ ച .

നിത്യമുക്തൈകഭോഗായ പരധാമ്നി സ്ഥിതായ ച 17.

ചതുരാത്മന്നമസ്തുഭ്യം ചതുർവ്യൂഹ നമോസ്തു തേ .

പംചാവസ്ഥായ തേ തുഭ്യം നമസ്തേ പംചമാത്മകമ് 18.

പംചമാത്മകനിഷ്ഠൈസ്തു യോഗിഭിഃ പൂജ്യസേ സദാ .

പംചാർഥതത്വവിദുഷാം പംചസംസ്കാരസംസ്ഥിതഃ 19.

പംചാപരം സ്വരൂപം തേ വിജ്ഞേയം സതതം ഹരേ .

ചതുർധാ പരിപൂർണാത്മന്നിയതം കവയോ വിദുഃ 20.

ത്വത്പ്രസൂതിം ജഗത്സർവം പുനംതി തവ കിംകരാഃ .

ത്രയീമയാഃ കർമ്മനിഷ്ഠാ യേ ദ്വിജാ ഭക്തവത്സലാഃ 21.

തേഷാം ദയേ ക്ഷണാദേവ ഭവബംധവിമുക്തയേ .

നമോസ്തു ത്രിജഗദ്ധാത്രേ സ്വയം ധാത്രേഽഖിലാത്മനേ 22.

ധാത്രേ വിധാത്രേ വിശ്വായ വിശ്വരൂപായ തേ നമഃ .

നാരായണായ കൃഷ്ണായ വാസുദേവായ ശാർങ്ഗിണേ .

വിഷ്ണവേ ജിഷ്ണവേ തുഭ്യം ശുദ്ധസത്വായ തേ നമഃ 23.

മഹാദേവ ഉവാച-

ഇത്യാദിസ്തുതിഭിഃ സമ്യക്സ്തൂയമാനോ മഹർഷിണാ .

പ്രാഹ ഗംഭീരയാ വാചാ പരിതുഷ്ടോ ജനാർദനഃ 24.

ശ്രീഭഗവാനുവാച-

സംതുഷ്ടോഽഹം ദ്വിജശ്രേഷ്ഠ ത്വയാ ഭക്ത്യാ സമർച്ചിതഃ .

വരം വൃണീഷ്വ ഭദ്രം തേ കരോമി തവ വാംഛിതമ് 25.

മഹാദേവ ഉവാച-

തതഃ പ്രാഹ ഹൃഷീകേശം ഭാർയ്യയാ സഹ കശ്യപഃ 26.

കശ്യപ ഉവാച-

പുത്രത്വം മമ ദേവേശ സംപ്രാപ്യ ത്രിദശാം ഹിതമ് .

കുരുഷ്വ ബലിനാ ദേവ ത്രൈലോക്യം നിർജിതം ബലാത് 27.

ഇംദ്രസ്യാവരജോ ഭൂത്വാ ഉപേംദ്ര ഇതി വിശ്രുതഃ .

യേനകേന ച മാർഗേണ ബലിം നിർജിത്യ മായയാ .

ത്രൈലോക്യം മമ പുത്രായ ദേഹി ശക്രായ ശാശ്വതമ് 28.

മഹാദേവ ഉവാച-

ഇത്യുക്തസ്തേന വിപ്രേണ തഥേത്യാഹ ജനാർദ്ദനഃ .

സംസ്തൂയമാനസ്ത്രിദശൈസ്തത്രൈവാംതരധീയത 29.

ഏതസ്മിന്നേവ കാലേ തു കശ്യപസ്യ മഹാത്മനഃ .

അദിത്യാഗർഭമാഗച്ഛദ്ഭഗവാൻഭൂതഭാവനഃ 30.

തസ്മിൻകാലേ ബലിര്യാഗം ദീർഘസത്രം മഹാതപാഃ .

അഷ്ടമഹർഷിഭിം സാർദ്ധമാരേഭേ തദ്വിധാനതഃ 31.

ഇതി ശ്രീപാദ്മേ മഹാപുരാണേ പംചപംചാശത്സാഹസ്ര്യാം സംഹിതായാമുത്തരഖംഡേ ഉമാമഹേശ്വരസംവാദേ വാമനപ്രാദുർഭാവോനാമൈകോനചത്വാരിംശദധികദ്വിശതതമോഽധ്യായഃ 239.
